

V Ljubljani, v četrtek, dne 1. februarja 1912.

Naročnina za Avstroogersko: 1/2 leta K 2— 1/2 leta K 4— celo leto K 8— za inozemstvo: „ 2-50 „ 5— „ 10—		Redakcija in administracija: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto II.	Posamezna številka 18 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 6 kron.	Štev. 5.

Knjigovodstveni tečaj na slov. kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel.

Ravnatelj Belle in učitelj Zidanšek z udeleženci tečaja.

Zimski šport. Požar na Bregu pri Borovnici. Ljudska šola v Loškem potoku.

Spomin iz vojašnice.

Izvirna črtica. Spisal Ivan Strukelj.

(Konec.)

A žal, tudi ti sestanki med nama so morali prenehati. Sedemnajsti naš slovenski polk je bil prestavljen v Trst.

Odslej sva si samo še dopisovala.

Drugo leto mi je poročal, da meseca julija odide na Oggersheim, k velikim manevrom. Od tam mi je pisal, da se mu do sedaj še povoljno godi, samo „štrapaci“ so hudi. Malo pozneje, med velikim počitnicami, pa dobim dopisnico pisano z jako okorno pisavo, v kateri mi po drugem vojaku poroča, da je vsled slabe pitne vode in napora vojaških pohodov dobil vročinsko bolezen, ki se bo najbrže izcimila v — legar.

Bilo je v nedeljo v krasni jeseni sredi oktobra, ko sem s svoje prve učiteljske službe pripotoval v Ljubljano. Namenil sem se tisti dan na Posavje, da obiščem tam staro prijateljsko rodbino.

Približam se pokopališču sv. Krištofa. Iz glavnega pokopališnega vhoda se prikažeta dva kmečka človeka. Jaz zastrnim in vskliknem: „O, Bajuk! Bog te živi! Pa že v civilu?“

Ta me pa začudeno pogleda. Imel je objokane oči.

Pogledam ga natančneje.

„Prosim, ne zamerite,“ izpregovorim, „menil sem, da ste Bajuk, ki je služil z menoj pri isti kompaniji!“

Nastane kratek molk.

Nato izpregovori stari mož: „Tistega smo ravno kar pokopali. Jaz sem njegov oče, ta pa je njegov brat.“

„Zaboga, Andrej umrl?“

Zdajci sta obadva zaihtela. Tudi meni so silile solze v oči.

„Ko se je vračal z manevra je dobil legar. Bolezen se mu je že nekoliko zboljšala in prepeljali so ga sem v Ljubljano. Tu se mu je bolezen ponovila in...“

Jok mu je zopet ustavil besedo.

„Tri dni sva že tukaj. Samo toliko, da naju je še spoznal, potem pa je umrl. Hitro so naju potem odstranili, boje se, da bi se bolezen ne razširila. Pokopali so ga brez vsake vojaške parade.“

Oba sta zopet zaihtela. Isti mehki duši kakor moj Bajuk!

Tolažil sem ju, kakor se pač da v takih slučajih.

Spremil sem ju daleč tja po Dolenjski cesti. Ustavili smo se daleč zunaj mesta v obcestni krčmi, kjer sta dobila moja znanca voznika za daljnji pot v Semič, ker tačas še ni bilo dolenjske železnice.

Tu sem se spomnil Bajukove neveste Lojzike, in rekel sem: „Ta bo pač žalovala za Andrejem!“

„Ah, sirota, ne dolgo, morda še preživi kak teden. Dobila je sušico-hitrico. Lansko spomlad se je smrtno prehladila ob vinogradni kopi, ko je mahoma nastalo v marcu ostro, sneženo vreme. Legla je na bolniško posteljo, s katere ne bo vstala, dokler je ne poneso, kakor so ponesli Andreja.“

Solze so očetu zopet privrele v oči in jaz pa sem svoj pogled potopil pred se v kozarec. Pri tej priči sem se spomnil usodne prerokbe Andrejevega kozarca, ko je odhajal v vojake. Kako kruto ga je varala, nikdar več ni videl domačega kraja!

Poslovili smo se. Jaz pa sem ostal še v krčmi, čutil sem se zelo utrujenega. Velika gostilniška soba je bila napolnjena z raznimi pivci; tu so bili kmetje, kmetice, rokodelci, vozniki, potniki. Nekateri fantje so popevali, objemajoč se z rokami za ra-

da se mu je lice videlo popolnoma in zapel je s tistim znanim tresočim glasom, kakor popevajo pevci starih narodnih pesmi. Prepeval je dotlej mi neznano narodno pesem. Zapomnil sem si zadnje tri kitice, glaseče se:

Njeno truplo so pokopali
v žegnan grob na solnčni kraj,
njegovo truplo so pokopali
v žegnan grob v senčni kraj.

Iz njen'ga groba je izrastla
lepa bela lilija,
Z njegov'ga groba je izrastla
lepa rudeča gartroža.

Sta nad grobi se sprejeli
rastli vkup v sveto nebo,
ker ljubezen je taka bila,
da jo je bil sam Bog vesel.

Na starčevem obrazu sem zapazil ganutje, v očeh sta se mu utrnili dve solzi.

Zimski šport: Sankači v Boh. Bistrici.

mena. Prepevali so v tistem znanem troglasnem tonu neko dolgo znano popevko, končujoč vsako kitico v zateglih brnečih akordih.

Ko so ti pevci utihnili, se je debeluhast krčmar obrnil do suhega dedeka, sedečega tam v kotu pri peči, rekoč: „Kaj pa ti, Kosič, ali nam ne boš danes nič zapel?“

„Znam samo stare, stare pesmi.“

„Kako boš pel nove, ko se jih nisi učil!“ oglasi se nekdo izmed bližje sedečih pivcev.

„Na, pij, potem pa nam zapoješ eno!“

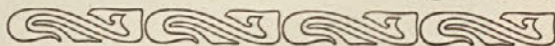
Dedek je pri tem in onem pivcu izpraznil kozarec, pa nekaj časa še odlašal, kakor da mu je težko začeti, ali da premišljuje, katero pesem bi si izbral. Slednjič se je odkašljaj, pomaknil klobuk v zatilnik ter naslonil glavo nazaj na steno,

Starim ljudem prihajajo rade solze v oči. Morda pa si je s to pesmijo zbudil spomin iz davnih dni...

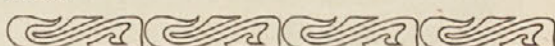
Jaz pa sem se ob tej pesmi zamislil v bridko usodo Bajukovo in njegove neveste.

In nju grobova bosta tako daleč, daleč narazen...

Nastal je popolen mrak, ko sem se vračal v mesto. Skozi gosto jesensko meglo so motno prodirale luči, zdelo se mi je, da so to turobne mrtvaške luči ob grobeh...

Novim naročnikom še lahko postrežemo z vsemi letos izišlimi številkami „Sl. Ilustrovanega Tednika“ s prilogami romana vred.

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglasujte v njem!

Zimski šport Izredno milo zimo imamo letos. Zato ljubitelji zdravega zimskega športa ne bodo prišli na svoj račun. Ravno tako so vsled te izredne zime prizadeti gostilničarji in hotelirji v zimskošportnih krajih. Za nje pomenja letošnja zima občutno gmotno škodo, zimski šport namreč ne smemo presojati samo s športnega, marveč tudi z narodnogospodarskega stališča.

Preobširno bi bilo baviti se na tem mestu z velikimi prednostmi zimskega

Po velikih mestih kakor v Berlinu, Londonu itd. pa so si postavili ljubitelji drsanja kar cele palače, v katerih se drsajo na umetnem ledu skozi celo leto.

Šport na snegu delimo

a) v sankanje in

b) v smučkanje.

Sankanje je pri nas znana stvar, ki se smatra bolj za otroško zabavo kot za šport. Vendar pa so zadnja leta izkazala, da je tudi sankanje šport, ki zahteva po-

imenujemo b o b s l e i g h, kar je angleški izraz. Prvi od sankarjev je pri tej vrsti sankanja krmar, zadnji zavirač, srednji pa pomagajo z gibi telesa dati sanem pravo smer. Tudi na teh saneh se doseže precejšna hitrost, namreč okroglo 60 km na uro.

Vse te vrste zimskega športa so vezane na gotove proge, ki so ali naravne poti ali pa umetno zgrajena sankališča.

Na Slovenskem je znano sankališče „Belvedere“ v Bohinju, kamor zahajajo zlasti Goričani in Tržičani, poleg tega

Zimski šport: Vožnja na saneh.

Zimski šport: Skikjöring.

športa Zadošča naj, ako navedemo, da ga zdravniki močno priporočajo in da so ponekod, zlasti v Švici, n. pr. v St. Moricu in Davos-u že nastala prava zimska zdravilišča, ki so vedno prenapolnjena.

Zimski šport delimo v dve veliki skupini, v šport na ledu in šport na snegu.

Pri nas Slovencih se je gojil zadnje čase samo šport na ledu, četudi je ravno za nas šport na snegu starejšega izvora. Že Valvazor namreč opisuje v svoji sloviti knjigi „Die Ehre des Herzogtums Krain“ kot posebnost našega ljudstva, zlasti pa prebivalcev v okolici Cerkniškega jezera, smučkanje. Razmeroma malo znano dejstvo je, da se poslužuje staro in mlado v teh krajih še dandanes prav pridno smučči.

Za danes hočemo na kratko le navesti različne vrste športa, v kolikor se goje pri nas in drugod.

Šport na ledu se deli

a) v drsanje in

b) v igre.

Drsanje zopet delimo v umetno in vztrajno.

Pod igrami na ledu razumevamo različne igre, ki se morajo igrati po gotovih predpisih, ki torej zahtevajo znanje in vztrajnost. V novjšem času se goji zlasti „hockey“, ki je ameriškega izvora in pa „curling“, ki je na Irskem doma. Vendar sta ti dve igri pri nas še docela neznani. „Hockey“ je nekak „Football“ na ledu.

K igram na ledu seveda lahko prištevamo tudi različne igre, ki se goje tudi pri nas. n. pr. „črnega moža“ itd. Končno uvrstimo lahko v to skupino tudi keglanje na ledu, ki se je preko Koroške udomačilo, deloma že tudi na Gorenjskem.

Svetovni mojstri v drsanju, bodisi glede umetnosti, bodisi glede vztrajnosti so Švedi in Norvežani, katerim pa so postali v zadnjem času nevarni tekmovalci Rusi. Ni pa tudi čuda, saj traja v teh krajih zima več kot pol leta in je torej časa za vežbanje dovolj.

gum in znanje. Najnovejši način navadnega sankanja se proizvaja tako, da sankar ne vodi sank z nogo, marveč da jim daje na sankah vznak ležeč z roko smer. Na sankah se doseže precejšna hitrost, kajti najboljši današnji sankarji prevozijo 1000 metrov že v 1 minuti.

Pri nas sicer od dece proizvajani način sankanja, ki pa še ni našel športne izrazitosti, je, da leži sankar z glavo na-

smemo k našim umetnim sankališčem prištevati sankališče na Bledu in v Lancovem pri Radovljici.

Najmanj pri nas razširjena panoga zimskega športa je smučkanje, četudi je ta šport najbolj zdrav in najmanj vezan na teren. Smučar lahko tudi v največjem snegu pride na najvišje hribe, od koder je potem v par minutah zopet v dolini. Priporočali bi zlasti našim turistom, da bi

Zimski šport: Posebni zimski športni vlak v Bistrice.

prej in na trebuhu na sankah in tako drči v dolino. Angleži imenujejo ta način sankanja, za kar imajo umetna, popolnoma oledenela sankališča ter dolge, nizke in do 30 kg težke sanke, skel-ton-sankanje. Svetovni rekord s skeletonom na hitrost znaša 27 sekund za kilometer.

Sani, ki so sestavljene iz dveh delov, od katerih je prvi premičen in na katerih sedi lahko eden za drugim do 6 sankarjev

se zanimali za ta šport, ker z njegovo pomočjo pohite lahko tudi pozimi visoko gori v planinski raj.

Posebna podvrsta smučkanja je smučkanje s konjsko predprego, to je, da vleče jezdec s konjem 1-4 smučarje za seboj.

Nekatere, deloma prav dobro uspele slike o raznih panogah zimskega športa in zimskih pokrajinah prinašamo v današnji številki.

Požar na Bregu pri Borovnici. V nedeljo dne 21. januarja ob eni uri ponoči je bilo na Bregu pri Borovnici svetlo, kakor podnevu. Gorela je Švigeljnova tovarna za stole in žaga. Kako je ogenj nastal, se ne ve nič gotovega. Prinašamo sliko iz pogorišča, tega žalostnega prizora, kjer je razdivjan element uničil v nekaj trenutkih mnogoleten trud človeka in vzel

NOVICE.

Današnja številka ima priloge romana „V burji in viharju“, ker je koledar priložen.

Saj ni zanj. Pepček je bil poslan, da prinese kozarec vode. Ker mu je pa do vodnjaka predaleč, zajame vodo kar iz jarka. —

Soseda: „Fant, te vode ne smeš piti; boš obolel ali pa še celo umrl“. — Pepček: „Saj je ne bom jaz pil, ampak teta“.

Ustregel mu je. Lopov: „Uro sem ali...“ Dijak: „O, prosim!“ ter izvleče iz žepa zastavni listek.

Hladnokrvno. Ona: „Kaj, ločiti se hočeš od mene? Tega ne preživim!“ — On: „No, to bi bilo pa še bolje“.

V gostilni. Gost: „Ta klobasa pa diši“. — Gostilničar: „Ali je tokaj hudega? Saj vijolica tudi diši“.

Otročje. Gospa (sreča 4 dečke,

izmed katerih so trije v hlačicah, a najmanjši v kikiriki): „Koliko vas je dečkov?“ — Najstarejši: „Vsi štirje smo dečki — ta bo namreč tudi deček postal“.

Visoke obresti. Lepo priliko vložiti svoj denar pri popolni varnosti za neobičajne obresti od 5% imajo vlagatelji še nekoliko časa pri dalmatinskih občinskih hranilnicah, ustanovljenih zadnje čase po zaslugi našega rojaka g. Avgusta Endlicherja, kateri je, ko je šel kot ravnatelj deželne hipotečne banke v pokoj, ustanovil v Dalmaciji dve občinski hranilnici, ker je uvidel, da deželna banka ne more priskočiti malim posestnikom, kateri so morali plačevati 10—16% obresti, zadosti v pomoč. Najmočnejša je občinska hranilnica v Drnišu, katero še sedaj vodi naš rojak. Opozorjamo na tozad. in serat v našem listu, in opozorjamo, da smo se informirali, da hranilnica vlagateljem ne bode znižala obrestne mere, če bi se ista prav znižala za nove vloge.

Življensko zavarovanje postaja vedno popularnejše. Veliko korist in važnost življenskega zavarovanja uvidevajo dandanes vsi sloji prebivalstva in ni daleč čas, ko bo življensko zavarovanje za vsakogar živa potreba. Življensko zavarovanje je najboljši način varčevanja. Zavarovani kapital ni odvisen od vlog, ampak zavarovalnica jamči, da izplača zavarovani kapital, kadarkoli se

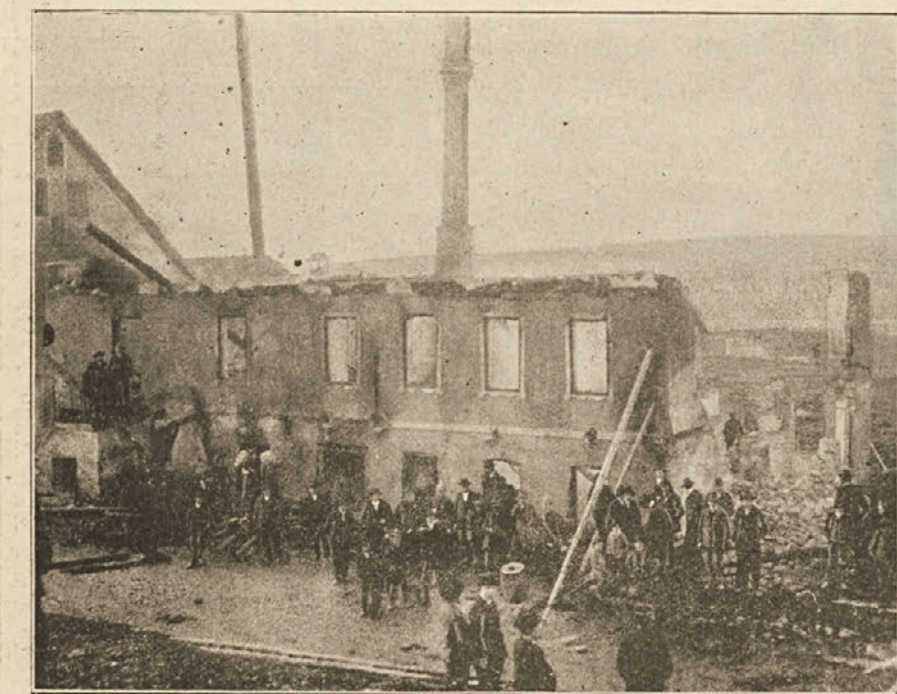
primeri tekom zavarovalne dobe smrt zavarovatelja. Iz tega se ravno jasno vidi veliki pomen zavarovanja ter koliko večje važnosti je življenska polica pred hranilno knjižico. Z življenskim zavarovanjem se vsakdo iznebi morečih skrbi pred nejasno prihodnostjo ter zagotovi svoji družini obstanek. S socialnega stališča je tedaj toplo priporočati, da se vsak družinski oče zavaruje ter tako preskrbi svojo družino za slučaj, ko bi vsled njegove smrti ne bilo zaslužka in družina vsled tega prepuščena največji bedi. — Za nas Slovence pride pri izbiro zavarovalnic v poštev seveda slovanska zavarovalnica in to je banka „Slavija“, ki slovi povsod, kjer posluje kot najkulantnejša in najvestnejša zavarovalnica. Poudarjeno bodi, da banka „Slavija“ ves čisti dobiček razdeljuje svojim članom, vsled česar je gotovo najcenejša. Ker je banka „Slavija“ narodni zavarovalni zavod, katere ogromni rezervni fondi nad 55 milijonov kron jamčijo za popolno varnost, bode se vsak Slovenec v prvi vrsti oziral le na banko „Slavijo“ ter se pri njej zavaroval.

V Megojnicah pri Grižah je umrla dne 20. januarja t. l. Jera Dolinar, po domače Matuščekova, v starosti 82 let. Leta 1907. je s svojim možem Francem Dolinarjem obhajala v domačem krogu zlato poroko. Na pogrebščini je bilo 40 sorodnikov; mnogo sorodnikov pa ni pravočasno zvedelo za pogreb. Franc Dolinar sam je star nad 80 let in z navdušenjem čita razen drugih časopisov tudi „Ilustrovani Tednik“.

Na Dunaju je umrl dne 20. januarja papežev poslanik nuncij Bavona. Sliko priobčimo prihodnjic.

Velika tatvina v vlaku. V vlaku iz Turina v Milan je bilo ukradeno nekemu zlatarju iz Milana dragocenosti za 400.000 lir. V Sisku so aretirali te dni nekega Z. Solaino iz laškega Vidma, ker je na sumu, da bi bil v zvezi s to tatvino.

Denarja dosti. V avstro-ogrski kovnici denarja se je v lanskem letu izkovalo za 5,872.000 K, in sicer 1000 stokronskih cekin-

Požar v Borovnici: Pogorišče Švigeljrove tovarne za stole. (Fot. Lebez.)

marsikakemu delavcu zaslužek. Švigeljnova tovarna za stole je bila na dobrem glasu ne le doma, temveč je imela tudi z inozemstvom zveze.

Kmetijsko knjigovodski tečaj v Št. Jurju ob juž. železnici od 26. do 30. dec. 1911. Na slovenski kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel. se je vršil od dne 26. do 30. decembra 1911 l. kmetijska knjigovodski tečaj, katerega se je udeležilo lepo število kmetov in mladeničev iz vseh okrajev Spod. Štajerskega, ki so z zanimanjem poslušali predavatelja gosp. Zidanškega. V soboto 30. dec. so si udeleženci ogledali moderne živinske hleve, polje z nasadom sadnega drevja i. t. d. Da se tudi Spod. Štajerci zanimajo za vzorno kmetijstvo, kaže dejstvo, da se je za ta tečaj oglasilo toliko število, da se niti ni moglo vseh sprejeti. Naša slika nam kaže gosp. predavatelja Zidanškega v sredini prve vrste in zraven pa ravnatelja slov. kmetijske šole v Št. Jurju ob juž. žel. g. Belleta.

Udeleženci so imeli na zavodu prosto stanovanje in celodnevno hrano za 1 krono: hitro nam je minil čas, katerega smo preživeli med vrlimi Št. Jurčani!

Da bi se taki tečaji pogosto vršili!

Loški potok Nova šola, ki nam jo kaže slika, je bila dovršena in svojemu namenu izročena 15. sept. 1901. Zraven se vidi občinska hiša in del vasi Hrib imenovane. Šola se je sezidala pod županovanjem posest. in trgovca g. Ivana Rusa. Vsled velikega števila otrok je bila kmalu premajhna, ter se nahajata 2 razreda v občinski hiši takoj zraven šole; 2 razreda pa v stari šoli. Letos se je razširila v 6-razrednico, ter ima 8 učnih moči, 3 moške in 5 ženskih. Šolski vodja je g. Ferdo Vigele, nadučitelj.

Vsokdanjo šolo obiskuje 229 dečkov in 214 deklic. Šolsko poslopje stoji v sredi fare v vasi Hrib, ki šteje po lanskem ljudskem štetju 2533 navzočih in nad 600 odsotnih prebivalcev.

Tej štev. smo priložili koledar.

Požar v Borovnici: Pogorišče Švigeljrove tovarne za stole. (Fot. Lebez.)

nov, 100.000 dvajsetkronskih cekinov, 200.000 desetkronskih cekinov, 15,862.000 dvajsetvinarskih kosov, 25,000.000 desetvinarskih kosov, 10,000.000 dvovinarjev in 41,168.000 vinarjev.

Železnato vino lekarnarja Piccolija je najboljše izmed vseh železnatih vin, ker ima toliko železa, kolikor ga je po zdravniških poskusih potrebno za odraslega človeka. Druga železnata vina pa večinoma ne vsebujejo več železa kakor navadna vina.

Nekoliko odgovora.

„Gorenjec“ je priobčil v svoji zadnji številki sledečo notico:

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ je izdal za nagrado naročnikom slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča. Narisal je g. V. Smrekar te tri može kot mlade fante dokaj dobro. Tudi podjetnost listovega izdajatelja in urednika g. Peska bi bila nekje lahko za zgled. Kar se pa trdi, da je „Slov. Il. Tednik“ nepolitičen in nestrankarski list, še ni pribito. List

Zimski šport: Nastop smučarjev v Bohinjski Bistrici.

se tiska v „Učiteljski tiskarni“. V Afriki ima urednik enake simpatije do Turkov in do Lahov, na Slovenskem pa v slikah kaže precej večje simpatije do „Sokolov“, kakor do „Orlov“. Bomo videli, kakšne bodo nestrankarske domače novice, katere obeta list pri-
našati v prihodnje.

Priznanje moje podjetnosti me veseli in lahko rečem, da je bilo res treba precejšnje energije in delavnosti, da sem spravil list na to višino kot je danes. Ogibal sem se vsakega strankarstva in bom stopal tudi v bodoče brez ozira na levo ali desno krepko naprej po začrtani poti. Res je, da je „Slov.

Zimski šport: Nazaj v dolino.

Ilustrovani Tednik“ doslej priobčil precej slik o „Sokolih“ in nobene o „Orlih“. Kriv pa tega nisem jaz, krivo ni uredništvo, temveč leži vzrok drugod. Pošljite nam slike o „Orlih“, pa jih bomo priobčili. Če pa ne dobimo slik, jih ne moremo priobčiti. Da „Slov. Ilustrovani tednik“ ni strankarski, je dokaz, da je priobčil slike poslan-
cev S. L. S., in sliko pevskega zbora „Ma-

rijine družbe“ v Trstu, Katoliškega izobražev. društva v Rečici; nalašč smo najeli fotografa, da je fotografiral spomenik kardinala Missije, in potem priobčili sliko, priobčili smo slike Finžgarja, dr. Šušteršiča (celo dvakrat) Šukljeja itd., raznih škofov in papeža, priobčili 2 slike o velikanskem shodu katoličanov v Nemčiji itd. Koliko pisem smo pisali in prosili za slike o tej ali oni prireditvi, o tej ali oni osebi in dr., a če ni niti odgo-
vora niti slike, jih ne moremo priobčiti.

Predali „Slov. Ilustrovanega Tednika“ so vsem na razpolago, seveda ne za strankarsko-politično hujskarijo pač pa za narodno-kulturni napredek. „Slov. Ilustrovani Tednik“ bi naj bil ogledalo našega društvenega in kulturnega gibanja in napredovanja. Ker „Slov. Ilustrovani Tednik“ ni razširjen le po skoraj vseh krajih slov. Štajerskega, Koroškega, Kranjskega in Primorskega, temveč ga imajo naročenega tudi izven mej naše slov. domovine, na Dunaju, Češkem, Hrvaškem, Bosni, na Balkanu, v Švici, v Parizu, v Egiptu in posebno mnogo v Ameriki si bodo čitatelji res ustvarili sodbo, da S. L. S. ne deluje na društvenem in kulturnem polju, če bode bojkotirali „Slov. Ilustrovani Tednik“ i v naprej, s tem, da mu ne boste pošiljali slik o svojih prireditvah, a uredništvo ne bo krivo.

Domnevanje, da če mu ne pošiljate slik o svojih prireditvah, da s tem za-
držujete njegovo razširjenje, se je izkazalo za napačno. Udomačil in priljubil se je že tako, da se je število odjemalcev letos podvojilo.

Vedno in vedno očitane, da je „Slov. Ilustrovani Tednik“ strankarsko podjetje, ker se tiska v „Učiteljski tiskarni“ je krivično. „Slov. Ilustrovani Tednik“ je popolnoma privatno podjetje, ki nima z „Učit. tiskarno“ drugega stika kot ga imata Vaša suknja in Vaš krojač. Ta Vam naredi suknjo, kakor Vi želite in „Učit. tiskarna“ tiska „Slov. Ilustrovani Tednik“ kakor hoče uredništvo.

Jaz nisem niti odbornik načelstva in ne nadzorstva in niti član zadruge „Učit. tiskarne“. „Slov. Ilustrovani Tednik“ je od tiskarne popolnoma neodvisen in tiskarna tudi od njega. Da se pa tiska v „Učit. tiskarni“ je vzrok ta, ker je najcenejša. Vsak pač gre h trgovcu, ki mu bolje in ceneje postreže.

„Slovenec“ je proglasil bojkot nad „Slov. Ilustrovanim Tednikom“ zato, „ker se tiska tam, kjer se tiska Jutro“. Tako je razglasil. Sedaj se „Tednik“ ne tiska tam, kjer „Jutro“ no in sedaj bo treba najti drug izgovor.

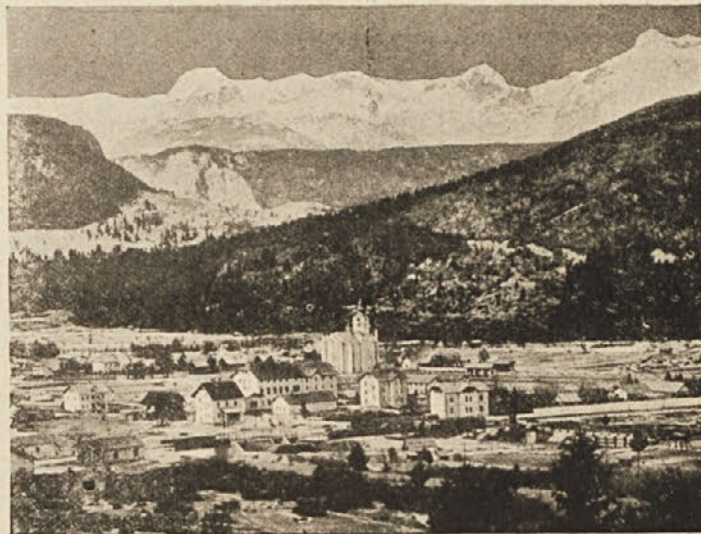
„Slov. Ilustrovani Tednik“ pa vkljub vsemu je in bo nestrankarski in nepolitičen list in bodočnost bo uverila o tem tudi tiste Tomaže, ki ne morejo verovati, da je pri današnjih razdivjanih slovenskih razmerah kako nestrankarsko in nepolitično podjetje, ki služi le kulturnemu napredku, sploh mogoče.

Že danes sodijo priznani kritiki, da bo imel „Slov. Ilustrovani Tednik“ kdaj še velik

pomen za naše narodno kulturno življenje in vljudo vabim vse, ki jih še ni čisto oslepila strankarska strast, sodelujte, podpirajte „Slovenski Ilustrovani Tednik“ s tem, da ga razširjate in mu pošiljate slik. Pomagajte zidati in ne razdirajte!

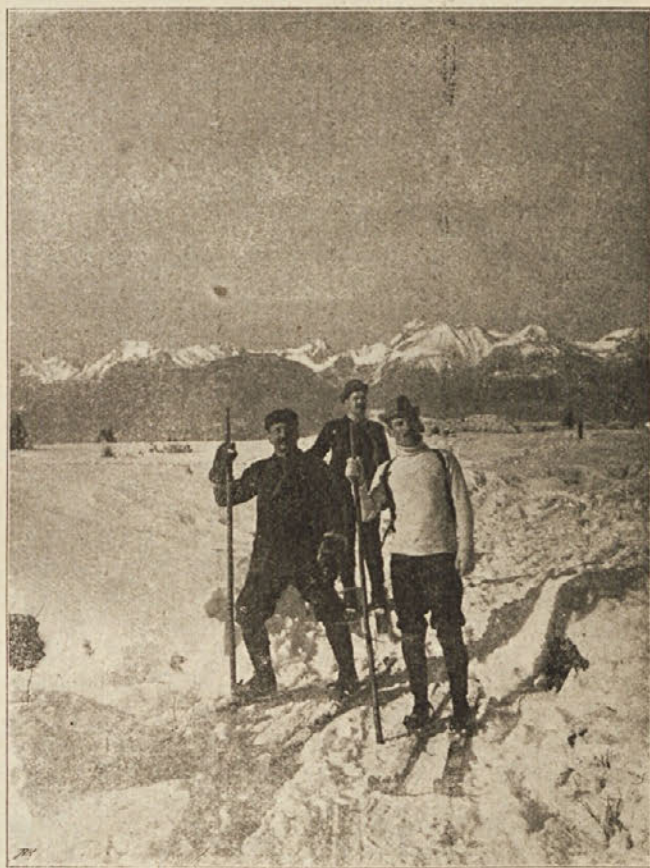
Anton Pesek.

Nesreča vsled megle. Na Angleškem so vsako leto nekateri kraji odeti v goso, neprodno meglo, ki povzroči mnogo nezgod. Tudi letos ovira megleno morje svoboden razgled. V Londonu je oviran skoro ves pro-

Zimski šport: Bohinjska Bistrica po zimi.

met, v nekaterih mestnih delih je skoro temno kakor ponoči. Blizu Londona je zavozil ekspresni vlak v čredo krav ter jih pet ubil,

Zimski šport: Smučarji v Bohinju.

mnoge pa tako poškodoval, da so jih morali takoj zaklati. V Llangallenu je trčil tramvaj ob kočijo in so se tri osebe težko poškodovale. Zgodilo se je tudi na morju več nesreč.

Hrvaško. Ban Tomašić je odstopil. Za naslednika mu je imenovan bivši podban Edward pl. Cuvaj, ravnotakšen madžaron kakor Tomašić.

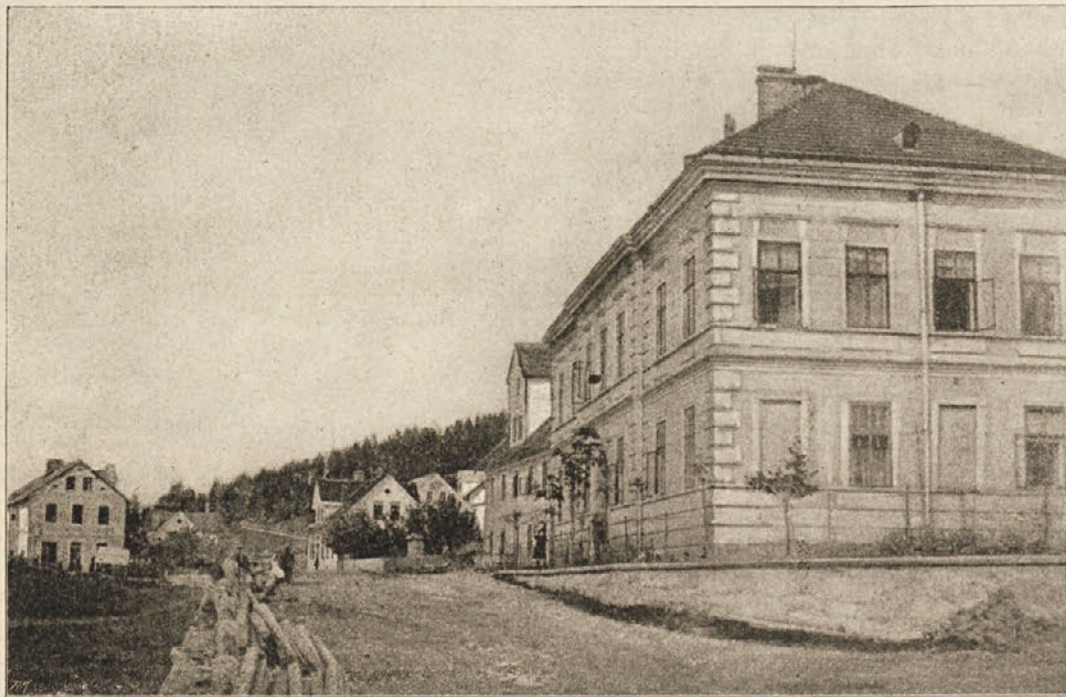
Dober tek!

Zdrav žalodec imamo in nikakih bolečin in tiščanja v želodcu, odkar rabimo Feller-jeve odvajalne Rhabarbara kroglice z znamko „Elsa-kroglice“. Svetujemo Vam iz lastne izkušnje, poskusite iste, ki pospešuje prebavo in krepe želodec, 6 škatlic franko 4 K. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa trg 280, Hrvaško.

Maščevanje. V občini Podgorici v Slavoniji se je zastupila rodbina, obstoječa iz 8 oseb s pecivom. Praznovali so zaročitev najstarejše hčerke. Pek, ki je dal pecivo, je primešal iz maščevalnosti strup, ker ga novozaročenka ni marala. Pek se je zastupil.

Aretirani trgovec s človeškim mesom. V Szatmaru na Ogerskem so aretirali nekega Jožefa Grossmanna, ki je sistematično gojil trgovino z dekleti. Sam je priznal, da je dobavljal egipčanskemu beju Ibrahim Hakliju, ki ima 56 žen, dekleta, za katera je dobival po 500 do 600 frankov. Dekleta so morala biti stara manj nego 20 let.

Sv. Lenart v Sl. G. Tu je umrla 2letna hčerka Vojka g. dr. Milana Goriška. Naše sožalje!

Sestrazredna ljudska šola v Loškem potoku.

Iz Maribora. Naša nar. društva so priredila 24. jan. v proslavo 40-letnice poroke g. Srečka Stegnarja in njegove soproge in obenem slavljenčeve sedemdesetletnice častni družinski večer da tako izkažejo zaslužen zahvalo možu, ki ima za razvoj mariborskega Slovenstva velike zasluge. Slika prihodnjič.

Poroka v cesarski hiši. Bavarski princ Jurij se bo dne 10. februarja poročil v grajski kapeli v Šenbrunu na Dunaju z avstrijsko nadvojvodinjo Izabelo Marijo. Poroki bo baje prisostvoval tudi cesar.

Živinska kuga je minulo leto napravila avstrijski živinoreji 50 milj. škode. 80.000 glav goveje živine je obolelo tekom l. 1911 na tej bolezni.

Proti papeževi odredbi, s katero je skrčil število praznikov, so se začeli puntati v Bosni. Minolo nedeljo so bile v Sarajevu velike demonstracije. Duhovščina ni mogla ljudstva pomiriti.

Vojašnica zletela v zrak. V državi Ekuador v Guayaquita je eksplodirala v vojašnici zaloga streliva. Vojašnica je zletela v zrak. 60 vojakov je mrtvih.

Tvorniška nezgoda. V Hernykovi predilnici v Dovbleku na Češkem je počila po noči vodovodna cev in preplavila tovarno. Vodo so odvajali z električnimi sesalkami in je pomagalo tudi pet delavk. Delavke so prišle v dotiko z električnim tokom in sta bili dve mrtvi, petnajstletno in šestnajstletno dekle.

Ženski ponarejevalki. V Mühlheimu ob Renu so prijeli dve ženski, ker sta spravljali v promet ponarejene novce po dve marki. Ena je priznala, da je novce sama izdelovala; druga pa ji je pri tem poslu pomagala.

V Trstu je umrl kontreadmiral Rudolf Schöder, star 80 let. Udeležil se je bitke pri Visu.

Čitajočemu občinstvu!

Izšel je **koledar „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“** in smo ga z današnjo številko **ured poslali vsem našim naročnikom.** Naročniki „Slov. Ilustr. Tednika“ ga dobe **zastonj in poštnine prosto in upamo, da jih razveselimo s to nagrado.**

Ker so nam bila zanj **pičila gmotna sredstva na razpolago, letošnji koledar ni tak, kakršnega smo želeli pokloniti naročnikom.** Za prihodnje leto (1913) pa izdamo **lepši in obsežnejši koledar in sicer že letos v jeseni septembra ali oktobra, ker bomo takoj začeli zanj priprave, ter bo vseboval poleg koledarske vsebine, slik in oglasov tudi poezije, pesmi itd.**

Ženitna ponudba.

Mlad trgovec v lepem kraju na deželi z dobro idočo trgovino se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospico oziroma vdovo brez otrok v starosti 20–25 let. Pridne, gospodinjstva vajene in katere imajo nekoliko premoženja blagovolijo poslati njih ponudbe s sliko pod šifro: „Zadnji predpust“ na upravništvo Slov. Ilustrovanega Tednika. Tajnost zjamčena!

Naprodaj so v Pulju, Trstu — in v okolici —

v lepi legi zemljišča, primerna za poljedelstvo, sadne in zeljarske vrste in za vinograde zelo pripravna. Pri najmanjšem nakupu 1000 m² je cena za 1 m² K 150. Zelo ugodni plačilni pogoji. Natančnejša pojasnila so dobijo v pisarni gospoda Konrada Karola Exner, Trst, Piazza Caserma št. 1 ali pa pri gospodu Karl Čermak v Pulju, Via Dignano 34. Obenem so tudi naprodaj stavbena zemljišča, velika posestva, hiše in vile, katere so tudi pod zelo ugodnimi pogoji na razprodajo.

Viktor Korsika

trgovina s cvetlicami in semeni
LJUBLJANA, Kongresni trg 3.

Priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih svežih kakor suhih rastlin, cvetlic in palm. Kakor sploh vse v to stroko spadajoče predmete. Izdeluje šopke in vence s trakovi in napisom po najnovejši obliki in nizki ceni.

Strokovno urejena trgovina različnih cvetličnih, zelenjadnih in poljskih semen, za katere kakovost in dobro kaljivost jamči.

IVAN MARTELANC

stavbni mojster v Barkovljah št. 274 pri Trstu.

ki mu je pred leti kap prebavila prav oslabila, se ima samo želodčni tinkturi lekarnarja Piccolija, c. in kr. dvornega dobavitelja v Ljubljani zahvaliti, da je želodec zopet spravil v red in jo iz hvaležnosti najtopleje priporoča.

Kdor želi

kakršenkoli oglas, reklamno notico, poslano i. dr. v katerem časopisu, koledarju priobčiti, naj se obrne na „Ljubljansko prometno pisarno“ (v Ljubljani, Frančiškanska ulica 12), ki daje vsakomur radovoljno in brezplačno vsa potrebna pojasnila, načrte in proračune, kje, v kakšni obliki in velikosti in kolikokrat se naj priobči.

Pripomnimo še, da isti, ki dolgujejo kaj naročnine, ne dobe koledarja, dokler ne poravnajo zaostanka in pošljejo vsaj za 1/4 leta naprej naročnine — Novim plačujočim naročnikom še lahko postrežemo z vsemi že izišlimi številkami s prilogami romana vred in dobe tudi koledar. Kdor kupuje list po posameznih številkah, v trafikah, knjigarnah in kolodvorih, ne dobi „Koledarja“, ker ni naš stalen naročnik, čeprav si kupi morda vsako številko. To na znanje, da ne bo kakih tozadevnih zahtev — Kdor si ga hoče kupiti, dobi ga za 1 K po vseh knjigarnah, trafikah in kolodvorih, ki prodajajo naš list. Po pošti poslan stane 120 K.

Listnica uredništva.

Ker smo to številko posvetili zimskemu športu, je moralo izostati mnogo drugih slik. Prosimo potrpljenja, pride vse na vrsto.

Hotel Tratnik

Zlata kaplja v Ljubljani Sv. Petra cesta št. 27. Zračne sobe — izborna vino — fina kuhinja. Nizke cene. Dobra postrežba.

SUKNO

in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša Prokop Skorkovský in sin v Humpolcu na Češkem. Vzorce na željo franco. Zelo zmerne cene. Na željo dam tu izgotoviti gosposke obleke.

ZEFIRE

Domač, kuhan, najfinejši

BRINJEVEC

vedno v zalogi na vsakokratno zahtevanje liter 240 K po pošt. povzetju pri

LEOPOLDU ZORCU

iz Polhovega gradca pri Ljubljani, Kranjsko.